

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **J. N.**

w przedmiocie wyroku łącznego

procedując w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 czerwca 2023 r.

w przedmiocie wniosku skazanego

o wznowienie postępowania w sprawach zakończonych prawomocnymi wyrokami Sądu Apelacyjnego w Łodzi:

- z dnia 10 maja 2022 r., sygn. akt II AKa 11/22, utrzymującym w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 2 grudnia 2021 r., sygn. akt III K 73/21,

- z dnia 6 grudnia 2019 r., sygn. akt II AKa 172/19, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 3 kwietnia 2019 r., sygn. akt III K 11/19,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku skazanego J. N. o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

[K.K.]

[ms]

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem łącznym z dnia 2 grudnia 2021 r., sygn. akt III K 73/21, połączył karę 11 lat pozbawienia wolności, orzeczoną wobec skazanego J. N. wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 3 kwietnia 2019 r., sygn. akt III K 11/19 oraz karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wobec tego skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 23 grudnia 2019 r., sygn. akt II K 782/18 i orzekł karę łączną 12 lat pozbawienia wolności. Postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do kar orzeczonych innymi wyrokami, wskazanymi w części wstępnej wyroku łącznego, zostało umorzone na podstawie art. 572 k.p.k.

Po rozpoznaniu apelacji wywiedzionej przez obrońcę skazanego, Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 10 maja 2022 r., sygn. akt II AKA 11/22, zaskarżony wyrok łączny utrzymał w mocy.

Pismem z dnia 23 listopada 2022 r. adresowanym do Sądu Najwyższego skazany wyraził niezadowolenie z wyroku Sądu Apelacyjnego, a wezwany do sprecyzowania, czy pismo to należy traktować jako wniosek o wznowienie postępowania, kolejnym pismem z dnia 8 grudnia 2022 r. potwierdził, że ubiega się o wznowienie postępowania w opisanej wyżej sprawie o wydanie wyroku łącznego, ale też w sprawie rozpoznanej przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim pod sygn. akt III K 11/19 (w drugiej instancji przez Sąd Apelacyjny w Łodzi pod sygn. akt II AKA 172/19), który „skazał niewinnego człowieka”.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2023 r., sygn. akt V KO 119/22, odmawiające przyjęcia wniosku skazanego J. N. o wznowienie postępowania, zostało uchylone z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2023 r., sygn. akt V KZ 14/23) Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2023 r., sygn. akt V KO 119/22, zaznaczono, że odnosi się ono do wniosku skazanego o wznowienie postępowania o wydanie wyroku łącznego, chociaż – jak wyżej nadmieniono – skazany sprecyzował, że ubiega się również o wznowienie postępowania w sprawie, w której Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim wydał wyrok o sygn. akt III K 11/19. Przyjmując, że w ramach „ponownego rozpoznania sprawy” należy uwzględnić pełną treść wniosku skazanego, w odniesieniu do postulowanego wznowienia postępowania w sprawie, w której Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim wydał wyrok o sygn. akt III K 11/19, trzeba odnotować, że skazany odwołuje się do przesłanki wznowienia określonej w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., bowiem twierdzi, że w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstw, mianowicie popełnili je zaangażowani w to postępowanie funkcjonariusze Policji, prokurator, jak też orzekający w sprawie (w I i II instancji) sędziowie, którzy „celowo robili matactwo”, posługiwali się „sfałszowaną dokumentacją”, nieprawidłowo przeprowadzali czynności procesowe, zatajali dowody niewinności i in. Niezależnie od faktu, że skazany, choćby skazujący go wyrok uważał za niesłuszny, powinien rozważyć, czy nie zbyt pochopnie wysuwa poważne oskarżenie pod adresem szeregu osób, należy podkreślić, iż w art. 541 § 1 i 2 k.p.k. zawarto wymóg, że jeżeli autor wniosku o wznowienie postępowania wskazuje na przesłankę z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., to czyn przestępny musi być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym (chyba, że nie może on zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3-11 lub w art. 22 k.p.k.), a wniosek powinien wskazywać wyrok skazujący lub orzeczenie

stwierdzające niemożność jego wydania. Wymogu tego nie spełnia wniosek o wznowienie postępowania sporządzony przez skazanego J. N., co przesądza o jego oczywistej bezzasadności.

Podobnie oczywiście bezzasadny jest wniosek w tej części, gdy domaga się wznowienia postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego. W tym względzie skazany argumentował, że „nie może być wyrok łączny połączony z wyrokiem z dnia 3 kwietnia 2019 r. wydanym przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim III Wydział Karny, który w prowadzonym postępowaniu dopuścił się matactwa oraz in.tp. w toku rozprawy o sygn. III K 11/19”, co należy rozumieć jako wyrażenie poglądu, że podstawą wyroku łącznego nie może być wyrok wadliwy. Rzecz jednak w tym, że pogląd o wadliwości wyroku wydanego przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie o sygn. akt III K 11/19 jest niepotwierdzonym procesowo poglądem jedynie skazanego, wobec czego nie istniała prawna przeszkoda do wydania wyroku łącznego, którego podstawą był m.in. prawomocny wyrok III KK 11/19. Gdyby wyrok ten w przyszłości uległ uchyleniu lub zmianie, to zbędne byłoby wznowianie postępowania z tego powodu, bowiem zgodnie z art. 575 § 2 k.p.k. wyrok łączny straciłby moc. Dodatkowo, wobec podniesienia tej kwestii przez skazanego, należy wyjaśnić, że nie jest przeszkodą do orzekania w sprawie o wydanie wyroku łącznego przez sędziego, który uczestniczył w wydaniu wyroku w sprawie objętej wyrokiem łącznym.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[K.K.]